

Klient otrzymał orzeczenie lekarza orzecznika ZUS o uznaniu go za całkowicie niezdolnego do pracy i samodzielnej egzystencji. Zapytuje czy orzeczenie to jest równoważne z którymś ze stopni niepełnosprawności.

Na podstawione pytanie należy udzielić odpowiedzi twierdzącej.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz.U.2021.573 t.j. z dnia 2021.03.29 - dalej ustawa o rehabilitacji) orzeczenie lekarza orzecznika Zakładu Ubezpieczeń Społecznych o całkowitej niezdolności do pracy, ustalone na podstawie art. 12 ust. 2 ustawy (o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych), niezdolności do samodzielnej egzystencji, ustalone na podstawie art. 13 ust. 5 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych traktowane jest na równi z orzeczeniem o znacznym stopniu niepełnosprawności;

Z kolei zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o rehabilitacji do znacznego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę z naruszoną sprawnością organizmu, niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej i wymagającą, w celu pełnienia ról społecznych, stałej lub długotrwałej opieki i pomocy innych osób w związku z niezdolnością do samodzielnej egzystencji.

Należy podkreślić, iż przywołana zależność nie działa w drugą stronę tzn. orzeczenie o znacznym stopniu niepełnosprawności nie jest automatycznie uznawane za całkowitą niezdolność do pracy i niezdolność do samodzielnej egzystencji.

Zaproszono do dalszych konsultacji w razie pytań lub problemów.